

Թաւուտին մէջ թեւաբաց, ահա՛, տեսիլդ է կայներ.
Այծտերեւին հոտեւան մատերն հերթըդ կը շոյեն,
Ու տերեւներ վեհերոտ կու տան իրենց համբոյրներ:

Մառախուղով կը լենայ հիր շրջագիծն երագիս,
Ուր ամբարձիկ մարմինիդ հըպարտ շուշանն է կեցեր.
Յոգւոյդ կարմիր կարօտին, ա՛հ, պատարա՛գ ըրէ գիս:

Ապրիմ-մեռնիմ մը ձեռքըս՝ նորէն դաշտերն ես ինկայ
Ու տենչանքներըս գրկած լացի մարմինդ ըսպիտակ.
Դարձիս՝ ճամբան՝ սառե՛ր էր՝ տամուկ՝ լո՛յս ու լուսինկայ...

6. ՍԻՐԵՐԳ

Տրցակ մը յուսամ ու տրցակ մը ուրց
Բե՛ր, ձեռքերովդդ դիր գոյգ քունքերուս
Խուցիս մէջ ցանէ իւղեր հինաւուրց:

Դափը ձեռքս առնեմ նորէն այս գիշեր,
Ու ձիւն լոյսին հետ հոգւոյս ցրցքնէ
Բամբիռի ծափեր, վարդի թերթ ու շեր:

Բամբիռի ծափեր, վարդի թերթ ու շեր,
Բուրեան շոգիներ յամպար ու մուշկի,
Որ կ'երփնագօծեն երեկուան յուշեր:

Քիչ մը թեֆարիգ, քիչ մը վարդի ջուր,
Արեւ ծիծաղի, ծաղիկ ծամերու,
Չարդոսկիներու բազմաճաճանչ հուր:

Եւ համբոյր անսիւթ, եւ համբոյր անանց
Վարդով գծգծուած անհուպ շուրթերու
Կուսածին այգեր՝ փաղփուն լուսացանց:

Անուրջի ցայտքեր, ըղձակաթ գիծեր,
Դո՛ւք, շարժուձեւեր կաքաւ ու պարի՛
Յոգիս բանտեցիք դղեակին մէջ ձեր: